

HOOFDSTUK 1

Onderscheid retentiebekkens - buffers

Volgens het hiervoor aangehaalde beleid worden bergingsvoorzieningen als secundair water op de legger geplaatst. Een secundaire water wordt in de Keur gedefinieerd als een 'oppervlaktewater'. Een bergingsvoorziening kan derhalve alleen op de legger worden geplaatst als deze voldoet aan de definitie van 'oppervlaktewater'. In § 1.A wordt beschreven wat onder een oppervlaktewater wordt verstaan.

Een bergingsvoorziening kan worden aangelegd, om te voorkomen dat regenwater van een verhard oppervlak met een grote hoeveelheid in het afwateringsstelsel wordt geloosd. Omdat het afwateringsstelsel niet berekend is op deze grote hoeveelheden, moet het water tijdelijk worden geborgen in een buffer om vervolgens vertraagd te kunnen worden aangeboden aan het afwateringsstelsel. In § 1.B wordt beschreven wanneer sprake is van een buffer.

Een bergingsvoorziening kan ook worden aangelegd omdat het waterschap haar afwateringsstelsel niet op orde heeft om de landbouwkundige afvoer van het stroomgebied af te voeren. We spreken dan van een retentiebekken. In § 1.C wordt beschreven wanneer sprake is van een retentiebekken.

In hoofdstuk 6 § 6.A wordt het beslisschema gepresenteerd, waaruit blijkt welke bergingsvoorzieningen op de legger worden geplaatst en of deze als buffer of als retentiebekken worden aangemerkt.

Vooruitlopend daarop, volgt hieronder ten behoeve van de paragraafindeling een globaal beslisschema:

